चनं। साम्रवीत्। पुतीच्येषाः श्रीरंगात्। भद्राभूत्वा पराभविष्यन्तीति॥ ४॥

यस्यैवम् मिर्राधीयते । पृतीच्यस्य श्रीरैति । भद्रो भूत्वा पराभवति । साश्रेगोत् । देवाश्रमिमाद्धत् इति । तद्गच्छत् । तेऽन्वाहार्य्यपचनमगुश्राद्धत । श्रय गार्हपत्यं। श्रयाहवनीयं। साबवीत् ॥५॥

प्राचिषाः श्रीरंगात्। भद्राभूत्वा सुवर्गं लोकमेष्य-न्ति। पुजान्तु न वेत्स्यन्तइति। यस्यैवम्प्रिराधीयते। प्राच्यस्य श्रीरंति। भद्रोभूत्वा सुवर्गं लोकमेति। पुजा-न्तु न विन्दते। साम्नवीदिडा मनुं। तथा वाश्चहं तवाग्नि-माधास्यामि। यथा प्रपुज्या प्रमुभिर्मिथुनैर्जनिष्यसे॥६॥

प्रत्यसिं हो के स्थास्यसि । श्राम सुवर्गं हो कं जेष्य-सीति । गाई पत्यमगुश्राद्धात् । गाई पत्यं वाश्रनं पु-जाः प्रश्वः प्रजायन्ते । गाई पत्ये नैवासी पुजां प्रश्रन् प्रा-जनयत् । श्रिथान्वा हार्य्यपर्चनं । तिर्याङ्किव वाश्रयं लोकः । श्रिसन्वेव तेन हो के प्रत्यतिष्ठत् । श्रिथा हव-नीयं। तेनैव सुवर्गं लोकमभ्यं जयत्॥ ७॥

यस्यैवमिमिराधीयते। प्रपुजया पृश्विमियुनैर्जायते। प्रयस्मित्नोको तिष्ठति। अभि सुवर्गं लोकं जयति।